

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ Δραχμῶν 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ο στίχος λεπτὰ 25.
Ἐδοποιήσεις, ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Μωρολογία.

Δὲν πειράζει, ὑποθέτω, ἂν γελάσωμεν ὀλίγον ἀφοῦ τὰ πάντα βαδίζουσι παρ' ἡμῖν ἀντιστρόφως, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ λογικὴ καίτοι στήριζομένη ἐπὶ ἀναλλοιώτων ἀρχῶν ἰσοπέδωθη ἤδη καὶ ἐνεκαινίσθη ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Πλάτωνος σύστημα νέου λογικῆς τὸ ἀπὸ τὸν ἐκεῖνο βεβαίως ἐδύνατο νὰ ὀνομάσῃ ἀλόγικον λογικὴν. Ἀλλὰ γνωρίζετε ὅτι τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπόκεινται πάντα εἰς πρόοδον, ἀνάλογον βεβαίως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως λαοῦ τινός.

Θελεῖτε πεισθῆ περὶ τῶν ἀνωτέρω φησὶ, ἂν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπομένα. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσι φυλακαὶ, διότι βεβαίως δὲν δύναμεθα νὰ ὀνομάσωμεν φυλακὰς τὰ γνωστὰ Ἑνετικὰ καταγῶγια εἰς τὰ ὅποια ῥίπτεται ὁσὶς τυχὸν ἐξ ἡμῶν ὡς ἄνθρωπος ἀμαρτήσης, ὅχι διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ κοινωνία ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὗτος διορθωθῇ, ἀλλ' ἵνα ζῆση βίον ἀβίωτον στερρῶμενος, καὶ τῶν εἰς τὰ ἀλόγα κτηνὰ χορηγοῦμένων ἀλλαγῶς περιποιήσεων. Καὶ ὅμως ἰδοὺ εἰς προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1880, καθ' ὃ ἐχρεώκοπησάμεν ἀναγγέλλει εἰς τὸ Πανελλήνιον τὴν σύστασιν θεσεως 500δραχμῶν κατὰ μῆνα τοῦ Ἐφόρου τῶν σωφρονιστηρίων. Καὶ διότι ῥὸς Κουμουνοῦρος καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς εἶνε ἔτοιμοι βεβαίως νὰ παραδεχθῶσι τὸ ἔραρον τοῦτο κοινὸν, ὅδε λάβει χαίρειται διότι ἀναγνωρίζει ἐν τούτῳ τὴν πατρικὴν τῆς Κυβερνήσεως μέριμναν. Καὶ βεβαίως δίκαιον εἶνε νὰ χαρῆ πᾶς Ἕλληνας ἀφοῦ πρόκειται τὸ ἔθνος ἐν τῇ εὐτυχίᾳ του νὰ δώσῃ κατὰ μῆνα εἰς εὐτυχὴν τινα φίλον 500 δραχμῶν διὰ νὰ ζῆ ἐν Ἀθήναις. Πιστεύω δὲ ὅτι καὶ οἱ ἀναγνώσται τοῦ φορολογουμένου θὰ χαρῶσι μαυρίζοντες τὸ σωστικὸν καὶ φιλόφρονον τοῦτο κοινὸν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ σωτήριο ἔτος ἄλλος ὑπουργὸς ἐκδικητῆς τῆς Πατρίδος θέλει νέους Συναγματούργους καὶ ἕνα διοικητὴν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ὑποστράτηγον. Τὸ ἔθνος ἀγάλλεται διότι βλέπει προφανῶς ὅτι καὶ εἰς ἑτέροισι πολίταις θὰ χορηγηθῇ τὰ μέσα νὰ ζῶσι ἀβροδιαίτως εἰς Ἀθήνας καὶ ὅτι θὰ ἦνε ἔτοιμον νὰ εἰσβάλῃ ἐκ νέου εἰς τὴν γείτονα ἐπιπράτειαν ἔστω καὶ ληστρικῶς, νὰ ἐπανέλθῃ δὲ ἔστω καὶ ἠτιμασμένον. Ἐὰν κανεὶς εἴπῃ, ὅτι δὲν θέλομεν πλέον τοιαῦτα παιγνίδια, διότι μᾶς ἐγθύσατε καὶ μᾶς ἠτιμάσατε, διότι εἰσθε ἀνίκανοι νὰ ἐνοήσητε τὸ κατάλληλον τῶν καιρῶν, οἱ πάντες γελοῖον, τινὲς δὲ καὶ μᾶς διδάσκουσι, ὅτι μόνον διὰ τῶν ὀπλων δοξάζονται τὰ ἔθνη. Ἐὰν κανεὶς εἴπῃ ὅτι διὰ πᾶσαν ἐπιτυχίαν ἐθνικὴν χρειάζεται μὲν ὁ Μόλιτς ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ὁ Βίσμαρκ εἰ πάντες γελοῖον, νομίζω δὲ ὅτι θὰ γελάσωσι καὶ οἱ ὑμέτεροι ἀναγνώσται.

Κατὰ τὸ αὐτὸ σωτήριο ἔτος ἔχομεν μηχανικὸς στρατιωτικὸς, ἔχομεν Νομομηχανικοὺς, χωρὶς βέβαια σπιθαμὴν δρόμου, καὶ ὅμως ἄλλος Ὑπουργὸς ζητεῖ τὸν διορισμὸν ἄλλων μηχανικῶν, τοὺς ὁποίους πρέπει βεβαίως νὰ βαπτίσωμεν Ἐρμαφροδίτας. Γελοῖον οἱ πάντες δ' ἀπ' εὐχάριστων, διότι καὶ ἄλλους φίλους πρόκειται νὰ κάμω-

μιν εὐδαίμονας δὲν ἀμφιβάλλω δὲ ὅτι θὰ γελάσωσι καὶ οἱ ὑμέτεροι ἀναγνώσται.

Κατὰ τὸ αὐτὸ σωτήριο ἔτος, ἀρχηγεῖα τρία μαρτυραλέων διατηροῦνται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα μετὰ βαρέων ἐπιτελείων, διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ μέσα τῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἐπιθέσεως. Οἱ πάντες εὐφραίνονται διότι οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι ζῶσι ἀβροδιαίτως ἐθνικοῖς ἀναλώμασι ἐν μέσαις Ἀθήναις, περιστοιχοῦμενοι ὑπὸ λαμπρῶν ἐπιτελῶν ἀργουρίων, δύναται δὲ ὁμολογουμένως ἡ Ἑλλὰς εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν παγήγυριν νὰ δείξῃ τὴν ὑπέρλαμπρον ἰσχύν τῆς. Καὶ ἡ Ἑλλὰς πένεται, ἀλλὰ τί εὐαγγελικώτερον ἐν τῇ πενίᾳ τοῦ νὰ ἦνε τις φιλόφρονος, πολλῶν δὲ μάλλον φιλόφρονος μέχρι βλακίας. Ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια εἶνε κακὴ καὶ ψυχρὴ, ὅτι ἡ ζωοκλοπὴ λυμαίνεται τὴν Ἑλλάδα ὀλέκηνον ὡς ἄλλη πανόλη μ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀρχηγεῖα καὶ ἐπιτελεῖα οἱ πάντες γελοῖον, γελοῖον δὲ βεβαίως καὶ ὑμέτεροι ἀναγνώσται.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος διατηροῦνται τὰ νέα στρατιωτικὸν Συμβούλιον, τὰ συμβούλια τῆς πολιτείας. Ἐὰν εἴπῃ τις ὅτι τὰ παλαιὰ Συμβούλια ἦσαν καλὰ, ἀλλὰ ἔγειναν κακὰ, διότι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν πέτραν τῆς πατρίδος καὶ διότι οὐδεὶς παρεκτεταμένος ἐτιμωρήθη, οἱ πάντες γελοῖον διότι ἀπθάνονται τὴν ἐνδόμυχον χαρὰν νὰ βλέπωσι πᾶσι τῶν στρατιωτικῶν ἰατροῦς ἐν Πάτραις ἀντὶ τριῶν καὶ διότι βλέπουσιν εἰς αὐτὰ παρόντα τὸν κ. Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν. Χαίρονται οἱ πάντες διότι βλέπουσιν ὅτι μόνῃ ἡ σκιά τῆς δικαιοσύνης δύναται νὰ τοὺς σώσῃ. Ἐννοοῦσι ὅτι γίνονται ἔξοδα τινα παραπάνω, ἀλλὰ τὸσφ καλλιτέρα. Χαρὰ μᾶς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ σωτήριο ἔτος τὸ ἔθνος ἀτενίζον εἰς τὸ μέγα του μέλλον ἀρῆσα τὸν λαὸν χωρὶς δρόμους, χωρὶς γυφύρας, χωρὶς ἐλευθερίαν, διότι ὅπου ἡ πατρία διευθύνῃ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία, χωρὶς δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἐτοιμάζεται δὲ νὰ ἐφαρμώσῃ τὴν γενικὴν στρατείαν. Ἐὰν τις εἴπῃ διατί ἐπὶ πλέον βασανίζετε τὸν λαόν, ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐὰν τύχῃ ὀδηγῶν δυνάμενον νὰ ἐκλέξωσι τὴν κατάλληλον ὡραν θυσιάζει εὐχαρίστως τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος, οἱ πάντες γελοῖον πιστεύω δὲ ὅτι θὰ γελάσωσι καὶ οἱ ἀναγνώσται τοῦ φορολογουμένου. Καὶ διατί ὅχι.

Ἐὰν μοι ἐπιτρέπεται δύναμαι καὶ εἰς τὸ ποσοστὸν νὰ παραθέσω ὑμῖν πολλὰ ὅμοια δαίγματα τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογικῆς τῶν ἀπογόνων τοῦ Πλάτωνος. Ἐν τούτοις ἀς χαρῶμεν διότι εἰμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι ἐν τῇ πενίᾳ ὑμῶν νὰ κάμωμεν εὐτυχεῖς τοὺς γείτονάς μας.

Ἄχαιος.

Ἴονικὴ Τραπεζα.

Ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐθᾶ πολλοὺς ἐνδιαφέρει τὸ ἤδη ἀνακινούμενον ζήτημα τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς, ἐκθέτομεν τὰ τοῦ προνομίου αὐτῆς, ὅπως διεμορφώθη καὶ διετηρήθη μέχρι τοῦδε, ἐφ' οὗ ἐπ' ἐσχάτων ἠγέρθη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ τύπῳ σπουδαία συζήτης.

Ἀγώντος τοῦ προνομίου τῆς Ἴονίου Τραπεζῆς, κατὰ τὴν 9 Ἀπριλίου τρ. ἔτους, ἡ Κυβέρνησις συνφθὰ τῷ ΛΑ' νόμῳ τοῦ Ἐνδεκάτου Κοινοβουλίου τοῦ Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων νήσων, συνδυαζομένῳ πρὸς τὸ ἀριθ. 16 τοῦ ΡΝ' νόμου τῆς 20 Ἰανουαρίου 1866, ἐξέδωκε Β. Δ. διὰ τοῦ ὁποῦ ἀνενέωσε τὸ προνομιον τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ εἰκοσαετίαν.

Πολλοὶ θεωροῦντες τὸν ΛΑ' νόμον τοῦ ΙΑ' Ἰονίου Κοινοβουλίου, ὡς καταργηθέντα ὡς πρὸς τὸν διὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ὑπὸ στοιχείου ΡΝ' ἀφομοιωτικοῦ νόμου, ἐθεώρησαν τὸ διάταγμα ἐκεῖνο, ὡς παρνόμως ἐκδοθέν, καὶ τὴν Ἴονικὴν Τραπεζάν ὡς μὴ ὑφισταμένην καὶ μηδὲν ἀποκτήσαν δικαίωμα παρατάσεως ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἀκύρου Β. Διατάγματος. Ἀναγκαζόμεθα ἐπομένως, ὅπως παραθέσωμεν τὸ 16 ἄρθρον, τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1865 νόμου, περὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἐπτανήσῳ τῆς ἐν τῷ λοιπῷ βασιλείῳ ἰσχυροῦς νομοθεσίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῦ ἐξεδόθη τὸ εἰρημένον Β. Διατάγμα, ὅπως πεισθῇ τις, ὅτι τὰ εἰς ἑταιρίας εἰδικὰ δικαιώματα, τὰ χορηγηθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων τοῦ πρώην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων νήσων, ἐξακολουθοῦσιν εἶτι καὶ νῦν ὑφισταμένα καὶ διεπόμενα ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ΛΑ' νόμου τοῦ Ἐνδεκάτου Κοινοβουλίου. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 16 ἔχον, ὡς ἔπεται εἰς ὅμοιον τοῦ πρώην Ἠνωμένου κράτους τῶν Ἰονίων νήσων, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν εἰς ἑταιρίας εἰδικὰ δικαιώματα, διατηροῦσι τὸ κύρος ἐν ταῖς Ἴονιοῖς νήσοις, ἐξάγεται σαφῶς καὶ ἀνεκδοκίμως, ὅτι δὲν σκοπεῖται ἀπλῶς καὶ μόνον ἡ ὑποστήριξις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων, τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑφισταμένων ἐπτανήσῳ ἑταιριῶν, ἀλλ' ὅτι καθιεροῦται, — δυστυχῶς ἴσως, — ἔξαιρετικὸν ἐν τῷ μέλλοντι δίκαιον περὶ τῶν τοιοῦτου εἶδους Τραπεζῶν, τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐν Ἐπτανήσῳ. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ 16 ἄρθρου, κατάδηλον γίνεται, πρῶτον μὲν ὅτι μόναι αἱ ἑταιρίαι, αἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνώσεως, ἔχουσαι κεκτημένα προνόμια, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ΛΑ' τοῦ ΙΑ' κοινοβουλίου (τοῦ κανονίζοντος τὴν σύστασιν ἀνωμόμων ἑταιριῶν), δύναται καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν προνομίων αὐτῶν, νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἰδίων προνομίων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκείνου, καὶ δευτέρον ὅτι οὐδεμία ἑταιρία καὶ οὐδὲν τραπεζικὸν κατάστημα, μὴ ὑφιστάμενον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δύναται ἐπικαλοῦμενον τὰς διατάξεις τοῦ ΛΑ' νόμου, νὰ ζητήσῃ νῦν τὸ πρότερον, τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ προμνημονευθέντος νόμου. Εἰς τὴν ἐρμηνείαν ταύτην προέβημεν, ἕνεκα τῆς ἐν τῷ 16 ἄρθρῳ ἀπαντώσεως φράσεως «δι' ὧν ἐχορηγήθησαν εἰς ἑταιρίας εἰδικὰ δικαιώματα» καὶ ἤτις ἐὰν συμπεριλαμβάνει καὶ τὰ νῦν τὸ πρότερον ἰδρυόμενα τραπεζικὰ καταστήματα καὶ λοιπὰς ἑταιρίας ὅφειλε νὰ ἦ συντεταγμένη ὡς ἀκολουθῶς, «δι' ὧν χορηγοῦνται καὶ οὐχὶ δι' ὧν ἐχορηγήθησαν εἰδικὰ δικαιώματα». Ἐπίσης καὶ τὸ ἔσπρον μέρος τοῦ ἄρθρ. 16, οὐδεμίαν ἀφίησιν ἀμφιβολίαν, περὶ τῆς ἐσθότητος τῆς ἐρμηνείας, ἣν ἀνωτέρω ἐδώκαμεν,

ρυκεύσεως των έδεσμάτων, ο γάτος και ο σκύλος της οικίας, όπισθεν των κατέφαγον άπαρασκευα τά άντικείμενα της μαγειρικής τέχνης των συζητούντων.

— Ο Μάρτιος και παρ' ήμιν συνήφερε δευτέρην έκδοσιν του χειμάνος κατ' α' τάς έχομέν και ένταύθα φύξη, βροχήν μετ' άστραπών και βροντών. Χθές μ. μ. κεραυνός ενέσκηψεν εις την νεόδμητον οικίαν του κ. Κ. Καλφαρέτζου, εύτυχώς άνευ άπσκευταίου τινος.

— Ο κατά τας τελευταίας ημέρας της παρελθούσης εβδομάδος ενσκήψας ένταύθα παγετώδης καιρός, λέγεται, ότι σπουδαίως έβλαψε τας σταφιδαιπέλους της περιφέρειας ήμών και πρό πάντων τά λεπτογυιότερα μέρη της έξοχής μας, καύσας τούς κάλικας, ούς ή προηγήθησα θερμότης είχεν αναζωογονήση κάπως προώρως. Και εις πολλά καρποφόρα δένδρα, λέγεται, ότι έπροξένησαν τά τελευταία πάγη βλάβας σημαντικής. Ότι ή τελευταία καιρική άνωμαλία έπήνεγκε βλάβην εις τά ένταύθα κτήματα είναι άναμφισβήτητον, ή έκτασις όμως αύτης άμφισβητείται άκόμη, πολλών μόν κτηματιών ισχυρίζομένων ότι ή βλάβη αύτη είναι σημαντική, άλλων δέ τούναντίον ύποστηρίζόντων ότι έλαχίστη έστιν ή ζημία.

— Μανθάνομεν ότι ή δημοτική άρχή ήμών, άπεράσισε την άνέγερσιν της κατά την θέσιν Μερκάτο της κάτω πόλεως δημοτ. άγοράς, ότι άνέθετο εις τόν κάλλιστον μηχανικόν κ. Σ. Τζέτζου την καταρτίσιν του καταλλήλου σχεδίου και την σύνταξιν του οικείου προϋπολογισμού της δαπάνης και ότι τούτων γένόμενον ήδη έκτίθεται μετ' άλλων εις συνάγωνισμόν μειοδοτικής δημοπρασίας ή έργολαβία της άνεγέρσεως του δημοτικού τούτου κτηρίου. Κατά τó καταρτισθέν αξιοσύστατον σχέδιον του κ. Τζέτζου, ούτινος έλάβομεν γνώσιν, οικόδομείται όλόκληρον τó δι' άγοράν προωρισμένον οικόπεδον, έφ' ού ήδη ίδρυνται τά μετά στοών παραπήγματα εις τó κέντρον αυτού άφίσταται έλευθέρα πλατεία άρκετή, μετά αναυρηπρίου και φανών, και περί αύτην μόν τοποθετούνται καταλλήλως τέσσαρα κρεπωλαεία, τρία ήχθυοπωλεία και τρία λαχανοπωλεία, έξωτερικώς δέ και περί τó οικόδομημα όλόκληρον, κατασκευάζονται δέκα έργαστήρια ή άποθήκαι, έξ ών τά τέσσαρα τά κατά τας γωνίας άρκετά μεγάλα τρεις τέλει ήμισυόδοι άγορών εις τó έσωτερικόν της άγοράς. Η δαπάνη της άνεγέρσεως προϋπολογίσθη εις δραχ. 76 χιλ. άς ο Δήμος θά έξεύρη διά δανείου έξασφαλισμένου διά των εισοδημάτων της άγοράς, άτινα θά άνέρχονται κατά πάσαν πιθανότητα εις θρ. 12 χιλ. κατ' έτος. Βίλικρινώς χαίρομεν επί τη μέριμνη αύτη της Δημοτικής άρχής ήμών, διότι διά των τοιούτων καταστημάτων και ή υγεία της πόλεως έξασφαλιζεται και ή εύκομία αύτης προάγεται και τά άστυνομικά μέτρα άσφαλέστερον τίθονται και αι δημοτικά πρόσδοσι αύξάνουσι μονίμως. Συγχαιρομεν τώ κ. Δημάρχω ήμών διά την άγαθήν αύτην πρόνοιάν του και δέν εύρίσκομεν λόγους Ικανούς προς ένθάρρυνσιν σου εις παρόμοια έργα.

— Ο συμπολίτης ήμών κ. Π. Ν. Χρυσανθάκης διευθυντής του ένταύθα Ξενοδοχείου της «Μεγάλης Βρεττανίας» διά διατριβής του προς ήμάς άπευθυνομένης πικρώς και δριμύτατα παραπονείται κατά του Προέδρου των ένταύθα Πρωτοδικών κ. Α. Βλάχου, συνεπεία διαταγής του όποιου κατά την παρελθούσαν έβδομάδα έφυλακίσθη παρανόμως, έκράτηθη εις την Άστυνομίαν, ως κακοποιός και διενυκτέρευσεν εις την διά λωποδύτας προωρισμένη φυλακήν, χωρίς να συγκοινωνήση μετά των οικείων του παραπονείται προσέτι και κατά του κ. Άστυνομίου όστις έκράτησεν αυτόν παρανόμως και κατά του κ. Εισαγγελέως των ένταύθα Έφετών εις όν άνεινεχθεί και ζητήσας την προστασίαν του κατέ της παρανόμου έπρωσερήσεως της έλευθερίας του, ούδαμώς έσχε παρ' αυτού προστασίαν. Μετά λύπης αναγράφομεν τά δίκαια παράπονα του κ. Χρυσανθάκη και άπόρον φαίνεται ήμιν πώς ο κ. Πρόεδρος περιπλακείς εις έριδα προς

τόν Ξενοδόχον του, δι' άφορμήν άναγομένην εις την αύτου οικησιν ή την κτην κατασκευήν του πρωίνου του καφέ, έτόλμησε να ποιήσγη χρήση παρανόμως και παρατύπως δικαστικού έντάλλατος και ν' άποστηρήση δι' αύτου της προσωπικής έλευθερίας έντιμον και φιλήσυχον πολίτην' άλλοίμονον/ένν διά της προσωπικής ήμών έλευθερίας πρέπει να πληρώνωμεν τά περι την παρασκευήν του καφέ των δικαστικών προσώπων λάθη ήμών, άλλοίμονον ένν εύρίσκονται κατώτερα όργανα έτοιμα ν' ύποστηρίξωσι παρομοίας ύπερφιάλους αξιώσεις, διά της άστυνομικής έξουσίας, ήν μετά φειδούς και περισκέψεως άκρας πρέπει να διαχειρίζονται, τρίς άλλοίμονον δέ όπόταν ο πολίτης άναφερόμενος εις τας ένωτάτας δικαστικές άρχάς, τας έχούσας μάλιστα αξιώσεις άλανθάστου Άγίου Πατρός, εύρίσκει αύτάς άδιαφόρους και όπόταν πρόκειται περί στερήσεως της έλευθερίας ήν τόσοι νόμοι ισχυρώς προστατεύουσιν. Ο κ. Χρυσανθάκης επί του προκειμένου ήδίκηθη και δέον να Ικανοποιηθί, άναγνωρίζομεν τó εύλογον των παραπόνων του και δέν δυνάμεθα ν' άρνηθώμεν αύτώ την έκ της δημοσιότητας συνδρομήν εις ήν προσφεύγει πäs άδικούμενος, όπόταν εύρίσκη κλεισμένας τας πύλας των φυσικών προστατών του. Ούδέν ήττον όφείλομεν να όμολογήσωμεν μετ' ίσης άπροσωποληψίας ότι έν τη περιπτώσει αύτη ή κ. Χρυσανθάκης έν τη άγανακτήσει του, ύπερεξέκοντισε την καταγγελίαν του, κατά του κ. Προέδρου εις βάθρον ύπερβολικόν και έμείψεν ίσως έν μέρει την έκ του παθημάτος του λυπηράν έντύπωσιν των συμπολιτών του. Ο παθών, διά τινος φίλου του, διεβίβασε τηλεγραφικώς προς την έν Αθήναις έφημερίδα «Τηλέγραφο» τó πάθημά του, άλλ' όμολογητέον ότι διά της έκθέσεώς του εκείνης και τó γεγονός έδεινωσε πέραν της άληθείας και τόν κ. Πρόεδρον άδικώς έχαρακτήρισεν, εις τó έν γένει, ως άνθρωπον άφρόνα, σκανδαλώδη και άνοικονόμητον, ως ρέποντα εις ύβρεις, άπειλάς, δαρμούς και φυλακίσεις ή άναίτιως ή δι' άκατονομάστους λόγους. Ημείς ούτινες άνεπιφύλακτως κατακρίνομεν την προς τόν κ. Χρυσανθάκη πράξιν του κ. Προέδρου και ούδένα εύρίσκομεν λόγον προς υπεράσπισιν αύτης, εύρίσκομεν άδικον τόν χαρακτήρισμόν του εκείνον έκ μέρους του παθόντος και εμμεθα ήναγκασμένοι χάριν της άληθείας, εις ήν θύομεν, να μη άποκηρύξωμεν ότι ή έν γένει συμπεριφορά του του κ. Προέδρου δέν ύπηρεσε παρ' ήμιν οία καταγγέλλεται έν τώ «Τηλεγράφω», καθ' όν χρόνον τουλάχιστον ύπηρετεί ένταύθα. Ο κ. Βλάχος έδειχθη έν πάσιν ένταύθα άνηρ συνετός, προσήνης και λίαν φιλόφρων, ούδ' έδωσεν άφορμήν τινά μέχρι τούδε παρομοίων παραπόνων' περί τούτου δύνανται να μαρτυρήσωσι πάντες οι γνωρίζαντες αύτόν είτε έκ της ύπηρεσίας είτε έξ άλλων σχέσεων. Αν παρ' τόν κανόνα του δικαστικού και ιδιωτικού βίου του, προσεφέρθη άτόπως προς τόν κ. Χρυσανθάκη έν τη επικρινομένη πράξει, ήτις δύναται να θεωρηθί τóσον μεμονωμένη όσον και άδικαιολόγητος, δέν είναι δίκαιον να ληθίη αύτη ως μέτρον της διαγωγής του και να χαρακτηρησθί ως ό θιασώτερος των ανθρώπων και ό μάλλον παράνομος. Εμμεθα βέβαιον ότι ο κ. Βλάχος, έν στιγμή άπροσεξίας προσεφέρθη άτόπως προς τόν παραπονούμενον πολίτην και ότι άμέσως μετημελήθη δι' αυτό, ως συμβαίνει συνεχώς και εις τούς συνεστώτερος των ανθρώπων.

— Τό κατά την έδον Κορινθίου έξοχικόν Ξενοδοχείον του Άντωνίου Άνδριοπούλου, πλησίον του κτήματος του κ. Ιω. Κορινθίου, συνιστάται παρά πολλών ως κάλλιστον άναπαυτήριον των διαβατών και ταξιδιωτών. Έν αύτώ οι προσερχόμενοι εύρίσκουσι περιποίησιν άκραν, προθυμίαν, τρόφιμα κάλλιστα και καθαριότητα, επί πάσι δέ τόν διευθύνοντα όστις έστιν ύποχρεωτικώτατος και αξίος συμπαιθείας.

— Την νύκτα της παρελθούσης Δευτέρας έτελεύτησεν ένταύθα ο άπόστρατος Ταγματάρχης του πεζικού Σπυρίδων Ταμβακάς και την έπιούσαν

έκηδεύθη άποδοθεισών των εις τόν βαθμόν και τά παρασημα αύτου νενομισμένων τιμών. Ο Ταμβακάς δέν ήτο Ξένος προς την πόλιν ήμών, σενεδέτο μετ' αύτης διά ζωηροτάτης άναμνήσεως, της Οκτωβριανής μεταπολιτεύσεως, καθ' ήν ένταύθα σπουδαίον διεδραμάτισε πρόσωπον, συμμετασχών αύτης λίαν έσογώς και άναδειχθείς φρούραχος της πόλεως. Η πόλις ήμών κατά την τελευταίην του γηραιού στρατιωτικού άνεμνήσθη εύγνωμόνως τας προς αύτην ύπηρεσίας του άνδρός και πολυτρόπως έξεδήλωσε τó πένητος της εις τó άκουσμα του θανάτου αυτού. Αί τοσοούτον έκτιμηθείσαι έν τούτοις παρ' ήμιν ύπηρεσίαι του μακαρίτου Ταμβακά, δέν άνάγονται εις την λαοσωτήριον έκείνην μεταβολήν, ήν ούδεις πλέον άναμνήσκειται εύρέστως, άλλ' εις την διατήρησιν της έννόμου ζεως, ήν τότε όφείλομεν εις τόν ύπερ αύτης άκούραστον ζήλον του και εις τόν έντιμον στρατιωτικόν χαρακτήρα του. Κατά την άνωμαλον έκείνην έποχήν, καθ' ήν ή έννομος αξία ήπειλείτο ύπό άπειρων έχθρικών αύτη στοιχείων, ο Ταμβακάς διά δραστηριότητος άνωτέρας παντός έπαίνου και διά μέτρων σωστικών και πρακτικών διεφύλαξε την πόλιν έκ των δεινών της άναρχίας. Έπέρ της διατηρήσεως της τάξεως έμύχθησε πολύ και άποτέλεσμα των μόχθων του ύπηρεσεν ή σωτηρία της πόλεως, ήτις πολλαχόθεν ήπειλείτο διά στρατιωτικής συμπεριφοράς καταλλήλου τη περιεσσεως έπεβλήθη εις τά στρατιωτικά σώματα, άν ή πειθαρχία είχε χαλαρωθί έκ της άποστασίας και διά του παραδείγματός του και της συνέσειας του ένεπνευσεν εις τόν ένταύθα στρατόν τόν ζήλον ύπερ της διατηρήσεως της τάξεως' δι' αύστηρών δέ και έσχάτων μέτρων ένεπνευσεν εις τούς φαύλους του τόπου, οίτινες τότε έγλίχοντο τά δεινά της άναρχίας, τρώρον, δι' ού και μόνου έκρήθησαν αι παράνομοι αύτών όρμαί' ούτω δ' ή πόλις ήμών διεπέλευσε τó τρικυμιάδες πέλαγος της μεταπολιτεύσεως εκείνης άνευ άπσκευταίου τινός και ούδεμην ύπέστη δοκιμασίαν έκ των συνήθων εις παρομοίας άνωμαλους περιστάσεις. Η πόλις έκτοτε είχεν άνανωρίσει τας προς αύτην ύπηρεσίας του μακαρίτου Ταμβακά και ούδε εις ύπάρχει μεταξύ ήμών ο δυνάμενος να άμφισβητήσθι έλλόγως τó πολύτιμον των ύπηρεσιών τού εκείνων' ή έμπορική μάλιστα τάξις της πόλεως μας έπιθυμήσασα τότε να δείξη και έμπράκτως την προς τόν Ταμβακάν εύγνωμοσύνην της, προσέφερον αύτώ τιμητικόν ξίφος όπερ και νεκρός έφερεν, προχθές δ' ύστάτην φοράν ο τίμιος στρατιώτης. Άλλ' ή κοινωνία ήμών, μετά δέκα και όκτώ έτών παρέλευσεν, έδειξε κατά την κηδείαν του ότι δέν ήλησμένησεν τόν ύπηρετήσαντα αύτην και πάσης τάξεως πολίται αυθόρμητοι συνώδυσαν αύτόν εις τόν τάφον, και έκ καρδίας πύχθησαν ύπερ της άναπαύσεως της ψυχής του. Δυστυχώς ή βραδεία άναγγελία του θανάτου του, παρεκώλυσε τόν ένταύθα Έμπερικόν Σύλλογον «Ερμην» του να εκδηλώσθι έμφανεστερον τόν προς την μνήμην του γηραιού ταγματάρχου σεβασμόν και άγάπην του, ως έπεθύμει' ούχ' ήττον τó Προεδρείον του Συλλόγου άνήγγειλεν έν απουδί τοις μέλεσι την τελευταίην του και παρηκολούθησε μετά των πλείστων μελών την έκφοράν μέχρι του τάφου. Εις τόν νεκρον του καταλλήλστατον έξεφώνησεν έπιτάφιον ο κ. Αχ. Γερσιωστόπουλος, άναμνήσας διά συγκινητικών έκφράσεων τας προς την πόλιν ήμών ύπηρεσίας του κατά την μεταπολιτευσιν φρούραχου μας και πιστώως διερμηνεύσας την προς την μνήμην τού άνδρός εύγνωμοσύνην όλων ήμών. Μετά τούτον ο άνθυπομάρχαρος κ. Χρυσάφης άπέσπυσε τώ νεκρώ κάλλιστην προσκελίαν έκ μέρους των συναδέλφων του στρατιωτικών και μετά τας τελευταίας στρατιωτικές τιμάς τού πλήθος διελύθη έν κατανώξει. Τίς έξ ήμών έπιστρέφων έκ του κοιμητηρίου μετά την πένητιμον ταύτην τελετήν, δέν άνεμνήσθη και άκων των περικλητών έκείνων ήμερών, καθ' άς έν χορώς και άσμασιν άνετρέπαμεν ένα θρόνον πατριώτου και συνεταύ ήγμεμόνος και δέν άνεμέτρησεν έν θλίψει

Βαθεία τὴν ἀπόστασιν ἣτις ἐχώρισεν ἡμᾶς ἔκτοτε ἀπὸ τῶν οὐραίων μᾶς ἐδαυκάλισαν τότε; Ὅπως δὴποτε ὁμως οὐδεὶς ἐπέριψε τὴν εὐθύνην τῆς διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων μας ἐκείνων εἰς τὰ κατώτερα τῆς ἐπαναστάσεως ὄργανα, εἰς ἃ ἀνήκε καὶ ὁ μακαρίτης Ταμβακάς, ἅτινα οἱ στρατηλατὴθέντα ἀπὸ ψευδεῖς ἐπαγγελίας ἐπίστευον ὅτι διὰ τῆς ἀνατροπῆς ἐκείνης ἤθελον ἐξυψηλῆσαι ἑθνικὴν ἰδέαν ἢ διάψευσις εὐθύνει ἄλλους καὶ ὁ Θεὸς ἄλλους θά τιμωρήσῃ ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιο τῆς Ἑταιρίας Φραισινὲ «Εὐζήνος», ἐξ Ἀνατολῆς προερχόμενον καὶ ἐνταῦθα διευθυνόμενον, προσήραξεν εἰς τὰ περὶ τὴν Γροιλίδα ἀβαθῆ ὕδατα εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι τοῦ Πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος εἰς ἀπελευθέρωσιν τοῦ σκάφους, ἐζητήθη ὅθεν κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα ἢ βοήθεια τοῦ ἐνταῦθα σταθμεύοντος ἐκ τύχης ἀτμόπλοιου τοῦ κ. Πεταλᾶ, ὅπερ παραλαβὴν τὴν ἐπιούσαν πολλοὺς ἐργάτας καὶ τινὰς φορτιγίδιας, κατάρθωσε νὰ σύρῃ τὸ Γαλλικὸν τοῦτο ἀτμόπλοιο ὅπερ εὐρωδῶθι ἐνταῦθα καὶ παρεμένει εἰσέτι. Ἄξιον σημειώσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστὶν ὅτι ὁ ἀτρόμητος πλοίαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμόπλοιου, διέπλευσεν διὰ λέμβου τὸ πλάτος τοῦ Κορινθιθικοῦ κόλπου ἐν ἐσπέρας ψυχροτάτῃ καὶ τρικυμιώδῃ, ὅπως μεταβῆ ἐνταῦθα πρὸς αἰτήσιν βοήθειας καὶ ὅτι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας σχεδὸν τὰ δύο ἀτμόπλοια ἀγωνιζόμενα εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκείνην, οὐδὲ μίαν εἶδον ἐκ τῶν λιμενικῶν ἢ τελωνειακῶν ἀρχῶν τῶν μερῶ ἐκείνων.

— Προχθὲς ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ χθὲς ἐκηδεύθη προσηκόντως, ἐν νεωροτάτῃ ἡλικίᾳ, μόλις εἰκοσιπενταετής, ὁ Κωνσταντῖνος Α. Γριμάνης νέος εὐφυὴς, δραστήριος καὶ ἐπιμελής, καταλειπὼν μέγα πένθος εἰς τοὺς γηραιούς αὐτοῦ γονεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἠκολούθησαν πολλοὶ συμμεριζόμενοι τὸ ἄλγος τῆς καλῆς οἰκογενείας.

— Περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀποβίβσαντος πρὸ τινος στρατιωτικοῦ Μουσικοῦ Τηλεμάχου Λασκαράκη, οὕτινος ἢ ἀξιόλογος συναδέλφος αἰ «Ἑρμερικὸν» τῶν Ἀθηνῶν ἐπανειλημμένως ἐμνήσθη καὶ ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ ὁποῦ προκαλεῖ, λίαν εὐλόγως, ἐρευνα, κατὰ καθήκον παρέχόμεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας ἀρυσθέντες αὐτὰς ἐκ πηγῆς ἀσφαλοῦς. Ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς νέος, συνεπεία ἐντύπου καταγγελίας τοῦ ἐνταῦθα μουσικοῦ θιάσου αἰ Ὁρφεὺς, ἐτιμωρήθη δι᾿ ἐνός μηνὸς αὐστηρᾶς φυλακίσεως, διότι ἐφορέθη ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους συνδυασθεὶς πρὸς ἄλλους τινὰς πολίτας μουσικοὺς καὶ μεθ᾿ ἐνός στρατιωτικοῦ συναδέλφου του, περιῆλθε οἰκίας τινὸς τῆς πόλεώς μας ἐπὶ χαιρετισμῶ. Ὁ ἀτυχὴς νέος ἐδόχθη εἰς παρασκευῆν τῶν μέσων πρὸς ἀποκατάστασιν νεαρῶν ἀδελφῶν, ἢς ἦτο ὁ μόνος προστάτης καὶ τὸ στήριγμα. Εἰς ἔκτισιν δὲ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποιῆς ἐβλήθη εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ πολιτῶν καταδικῶν καὶ ὑποδικῶν, κατ᾿ ἀξιοπίστους δὲ μάρτυρας βαρέως ἔφερε καὶ τὴν καταδικὴν του ταύτην καὶ τὸν τόπον τῆς καθιέρσεώς του, ἢ δὲ ἐκ τούτου μελαγχολία καὶ στενοχωρία του ἀπέβη τοῖς πᾶσι καταφανῆς. Μίαν δὲ νύκτα τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς φυλακίσεώς του κατακλιθεὶς ἤσθάνθη ἐαυτὸν δεινῶς πάσχοντα, ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τῶν συμφυλακισμένων του, ἀλλὰ μετ᾿ ὀλίγον ἐξέπνευσεν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῶν, ὑπὸ δεινῶν σπαραττόμενος καρδιακῶν πόνων καὶ ἴσως καταρώμενος καὶ τὴν βαρείαν ποιήν του, καὶ τοὺς μυχθηρῶς καταγγέλλαντας αὐτὸν. Μετέφερθη ὅθεν τὸ πτώμα μου νύκτωρ εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ἐν ᾧ συνετάχθη ἢ περὶ τοῦ θανάτου του ἐκθεσίς, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐκηδεύθη παρακολουθόντων ἐν πένθει καὶ ἄκρα πικρίᾳ τῶν συναδέλφου του, οἵτινες πολὺ ἠγάπων τὸν ἀτυχῆ νέον. Αὕτη ἐστὶν ἡ θλιβερὰ ἱστορία τοῦ δυστυχούς Λασκαράκη, ἢ δὲ ἐναπολείπεται ἢ ἐξέτασις, ἐὰν ἢ ἐπιβληθεῖσα αὐτῷ διὰ μικρὸν παράπτωμα τιμωρία ἦτο δίκαια, ἂν ἔπρεπε νὰ βληθῆ εἰς τὰς φυλακὰς τῶν καταδικῶν καὶ ν᾿ ἀποθάνῃ ἐστερημένος ἰατρικῆς βοήθειας, ὡς ὁ ἕσχατος τῶν κακούρ-

γων, ἀλλὰ ταῦτα διαφεύγουσι τὴν ἡμετέραν ἀρμοδιότητα.

— Οἱ πρωτεύοντες τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων ἐπιθυμοῦντες, πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἐμπορίου τοῦ τόπου, τὴν ἀνασύστασιν τῆς παρ᾿ ἡμῖν διαμετακομίσεως, περὶ ἣς τοσοῦτος ἐγένετο μέχρι τοῦδε λόγος, προτίθενται νὰ προσφέρωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐγγύησιν, πρὸς τὴν δανείστατον τοῦ δήμου Πιστωτικῆν Τράπεζαν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀσφαλειῶν αὐτῆς, ἐὰν τυχὸν αὐταὶ ἤθελον μειωθῆ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἐκ τούτου αἰ ἐκ τοῦ τελωνείου δημοτικαὶ πρόσδοδι δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖσι εἰς πληρωμὴν τῆν ἐτήσιας δόσεως τοῦ δημοτ. δανείου. Ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν ἀνασύστασιν τῆς διαμετακομίσεως ἀφ᾿ ἐνός πεποιθῶς μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐμπόρων ὅτι αἱ δημοτικαὶ πρόσδοδι οὐδαμῶς ἢ κατ᾿ ἐλάχιστον θὰ μειωθῶσι καὶ ἀφ᾿ ἑτέρου πεισθεὶς ὅτι ἢ ἔλλειψις τῆς διαμετακομίσεως οὐσαυδῶς παρέβλαψε καὶ παραβλάπτει τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον ὑπολείπεται ἤδη νὰ μάθωμεν ἂν θὰ συναινέσῃ καὶ ἢ Πιστωτικὴ Τράπεζα, εἰς ἣν, ὡς γνωστὸν, ἐστὶν ἐκχωρημένη ἢ ἐκ τοῦ τελωνείου δημοτ. πρόσδοδος, εἰς ἀσφάλειαν τοῦ πρὸς τὸν ἡμῶν δανείου τῆς.

— Ὁ κάλλιστος ἰατρὸς κ. Ἀλέξανδρος Ρομπότης ἐκ Καλαβρύτων, ὃν ἢ πόλις ἡμῶν ἐγνώρισε πρό τινος ὑπὸ τόσας λυπηρὰς περιστάσεις, ἀπεκατέστη ὀριστικῶς ἐνταῦθα καὶ ἤρχισε τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Οἱ προσφεύγοντες εἰς αὐτὸν θὰ εὐρίσκωσι ἐπιστημονικὴν συνδρομὴν ἐξειδικιασμένην καὶ ἐπιμέλειαν ἀπεριόριστον.

— Τὸ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ Δημ. Βρεφοκομεῖου, ὃν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, κονδύλιον ἐκ δρ. 112 σημειωθὲν ὡς δωρεὰ τοῦ κ. Α. Ρικάκη, ἀνήκει τῷ συμπολίτῃ μας κ. Διον. Ἀργυροπούλῳ, διότι ἢ τοῦ κ. Ρικάκη καταλογίσθη εἰς τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀπόλογισμὸν.

— Ὁ κ. Ἀθαν. Μαραθάς, γνωστὸς ἐπὶ τοῖς φιανθρωπῶσι αὐτοῦ αἰσθητὰς, διὰ τοῦ κ. Δημάρχου προσέφερεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Βρεφοκομεῖον δρ. 200, ἢς τὸ Ἀδελφάτων παρέλαβε καὶ θερμὰς ἐκφράζει δι᾿ ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἐν Πάτραις τῆ 4 Μαρτίου 1880.

Ἀξιότιμη Κύριε Συντάκτα!

Ἄν καὶ γνωρίζω ὅτι εἰς στενάς διατελεῖτε σχέσεις πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Γυμνασιάρχην καὶ τοὺς κκ. Καθηγητάς δὲν διστάζω, γνωρίζων τὸ ἀπροσώληπτον τῆς δημοσιογραφικῆς πορείας σας, νὰ καταγγείλω διὰ τοῦ ἀξιολόγου φύλλου σας ἄτοπα τινὰ τοῦ Γυμνασίου μας, πεποιθῶς ὅτι δὲν θυσιάζετε ὑμεῖς τὸ κοινὸν συμφέρον εἰς τὰς ἀτομικὰς σχέσεις σας.

Τὸ ἐνταῦθα γυμνάσιον διατελεῖ, κ. Συντάκτα, εἰς παραλυσίαν οὐδὲ τὰ ἡμισυ τῶν κεκανονισμένων μαθημάτων γίνονται τὴν μίαν ἡμέραν ἀφίνεται τὸ ἐν μάθημα, διότι ὁ καθηγητὴς ἐκακότησε, τὴν ἄλλην τὸ ἄλλο διότι ὁ καθηγητὴς ἐκακοδιαθέτησε, τὸ ἄλλο διότι δὲν ἔχει ὄρεξιν, τὸ ἄλλο διότι ἔχομεν θέατρον, τὸ ἄλλο διότι ἔχομεν κηδείαν. Πρὸ τινος καιροῦ τακτικῶς μετὰ μεσημέριαν μαθήματα ἐν τῷ γυμνασίῳ δὲν ἐγέναντο, καὶ ἡναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῶ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, καθ᾿ ὅλην δὲ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγου τὸ γυμνάσιον ἦτο κλειστόν. Οἱ μαθηταὶ οἵτινες ἀγαπῶσι συνήθως τὴν ἀργίαν καὶ τὴν σχολὴν, περιφέρονται μετὰ βιβλία ὑπὸ μάλης εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ οὐδὲν λέγουσιν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἀλλὰ καὶ ἂν λέγωσι ποῖος ἐξ αὐτῶν φροντίζει διὰ τοιαῦτα πράγματα; Ἐγὼ ὁμως, κ. Συντάκτα, εἶμαι γονεὺς καὶ γονεὺς ἀγράμματος ἔγῳ λοιπὸν γνωρίζω μετὰ πᾶσι ἀνατρέφονται τὰ τέκνα μας καὶ τὰ κακὰ τῆς ἀγγραμματουσίας, διὰ τοῦτο πονῶ περισσώτερον παντὸς ἄλλου, διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην τοῦ Γυμνασίου μας. Πληρώνομεν φόρους βαρεῖς, διὰ νὰ συντηρήσωμεν σχολεῖα καὶ γυμνάσια, ἐργαζόμεθα νυχθημερόν διὰ νὰ ἀνα-

δείξωμεν χρυστοὺς ἀνθρώπους τὰ τέκνα μας, δανειζόμεθα μετὰ ὑπερόγκους τόκους διὰ νὰ τὰ συντηρήσωμεν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ δὲν μᾶς ἀρέσκει ποσῶς νὰ τὰ βλέπωμεν ἀδικούμενα ὑπὸ τῆς ὀλιγωρίας τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιβλεψιν τῶν σχολείων.

Αὐτὰ ἔκρινα καθήκον μου νὰ ἐκθέσω δημοσίᾳ καὶ ὡς γονεὺς καὶ ὡς πολίτης, καθήκον μου δὲ θεωρῶ νὰ μὴ σταματήσω ἕως ἐδῶ, ἀλλὰ θὰ φωνάξω καὶ δις καὶ πάλιν καὶ πολλακίς, μέχρις οὗτου ἐπέλθῃ ἢ ἀκριβεία περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ μας.

Δέξασθε κτλ.

Ὁ Συμπολίτης Σας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ.

Ἐν Πάτραις τῆ 4 Μαρτίου 1880.

Κύριε Συντάκτα!

Παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον Σας τὰ ἐπόμενα.

Μαθόντες οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνωσι τὰ στασίδια τοῦ Ναοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ἐζητήσαμεν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων πρῶτον νὰ συναγωνισθώμεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐδόθη ἀπάντησις, κατόπιν δὲ ἀπετάθημεν δι᾿ ἀναφορᾶς μας πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, ὡς πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου καὶ προσεφέρθημεν νὰ κατασκευάσωμεν τὰ στασίδια ταῦτα δι᾿ ὀλιγοτέρας δαπάνης, ἀλλ᾿ ὁ κ. Δήμαρχος μᾶς ἀπάντησεν ὅτι ἀδὲν εἶναι δική του δουλίᾳ νὰ ἀνεφέρθημεν καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ἐπιτροπῶς οἵτινες ὁμως δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβουν καθόλου ὑπ᾿ ὄψιν τὰ συμφέροντα τοῦ ναοῦ ἀλλ᾿ ἐπροτίμησαν τὰ συμφέροντα τῶν φίλων των. Κατόπιν μᾶς ἠρώτα ὁ κ. Δήμαρχος σκωπτικῶς ἐὰν ἐλάβομεν τὴν ἐργασίαν, ἐνῷ ἦτο εἰς γνώσιν τῶν διατρεχόντων.

Δέξασθε κτλ.

ΓΕΡ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡ. Α. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 25.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Ὑποδιοργαντὴς τοῦ Ταχυδρομείου Πατρῶν

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

Ἀπὸ τῆς ἐλευσομένης Κυριακῆς, 9ης τρέχοντος, μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεώς μας, τὸ Ταχυδρομεῖον Πατρῶν κατὰ πᾶν δεκαπενθήμερον θέλει σχηματίζει κατ᾿ εὐθείαν φάκελλον διὰ Κέρκυραν, ἀποστελλόμενον διὰ τοῦ Ἀυστριακοῦ ἀτμόπλοιου τῆς γραμμῆς Fiume.

Τὰ μὲν ἀπλᾶ γράμματα δεόν νὰ ρίπτωνται ἐν τῷ γραμματοκιβωτίῳ μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας, τὰ δὲ ἐπὶ συστάσει ὡς καὶ τὰ δεύματα ἢ ἔντυπα νὰ παραδίδονται μέχρι τῆς 11ης π. μ. ἀκριβῶς.

Ἐν Πάτραις τὴν 4 Μαρτίου 1880.

Ὁ Ὑποδιοργαντὴς τοῦ Ταχυδρ. Πατρῶν

(Τ. Σ.) ΔΗΜΟΣΘ. Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ ἐνταῦθα Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, μεταφερθὲν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Α. Μαλτζέου ἐν τῇ ὡραία οἰκίᾳ τοῦ κ. Μ. Γερούση καὶ κοσμηθὲν διὰ νέων ὅλων ἐπιπέλων, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 24 λήγοντος.

Οἱ ἐν αὐτῷ προσερχόμενοι θέλουσι εὐρίσκει δωμάτια εὐάερα καὶ καλῶς εὐπρεπισμένα, πρὸς τοῦτοις ἄκραν καθαριότητα, ἐκλεκτὴν μαγειρικὴν ὡς καὶ μετριότητα τιμῶν. Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο ἐκοσμήθη καὶ διὰ τηλεγράφου εὐκολύνοντος τὰ μάλα τὴν ὑπηρεσίαν ἔχει restaurant καὶ Table d' Hôte. (3)

Ὁ ἐκδότης Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.